

14. Paulus in 1+2 Korintiërs over Verzoening.

In de brieven aan de Korintiërs staan passages, die nadrukkelijk gaan over de betekenis van de Gekruisigde Christus en het Nieuwe Verbond. We gaan in vogelvucht door de brieven.

14.1. 1 Korintiërs.

Het kruis en de boodschap daarvan zijn Gods 'kracht en wijsheid'. Het maakte onwijze, zwakke en geringe Korintiërs één met Christus. Zo werden ze wijs, rechtvaardig, heilig. Dat is verlossing. Alle roem is dus uitgesloten (1:17-31). Dankzij de Geest krijgen we deel aan Gods luister!¹ Zo worden we geestelijke mensen (2:4-16). Toch zijn de Korintiërs op bepaalde punten nog ongeestelijk, gebonden aan deze wereld (3:1ev). Ze beseffen te weinig, dat Jezus het allesbeheersend fundament van hun leven is. Daardoor is het de vraag of ze wel bouwen met de kracht van God. Dat is de bedoeling wel, want we zijn als gemeente(leden) een tempel van God (3:10-16). Op dát niveau zullen we beoordeeld worden (3:13ev). Leven we werkelijk in verbondenheid met Jezus - als burgers van het Koninkrijk van God of niet? (4:5,16,17,20).

We zijn bevrijd en daarom moeten de Korintiërs afstand nemen van alle zonde en zondaars (5:6-13; zie over 'ons Pesachlam is geslacht' par. 3.2). Leven met Jezus betekent, dat je een nieuw leven hebt, waardoor je leeft in de stijl van het Koninkrijk en niet meer als zondaren, maar als rechtvaardigen. Ons lichaam is van Hem: zijn tempel (6:9-19). Daarvoor heeft Jezus ons duur gekocht (6:20; 7:23)². Dat bepaalt alles. Ieder gebrek aan liefde tegenover anderen is zonde tegen je Eigenaar (8:12). Het veranderde leven maakt de Korintiërs tot bewijs van de betrouwbaarheid van Paulus en het evangelie (9:2 – zie ook 2 Korintiërs 3:1-3).

Paulus wil dienaar zijn van allen. Zo onderwerpt hij zich aan de wet van Jezus om deel te krijgen aan de beloften van Jezus (9:3-23). Paulus roept de gelovigen op Hem na te volgen en zich dus in te spannen voor het Koninkrijk, om mensen ervoor te winnen. Net zoals sportmensen zich inspannen om de prijs te behalen (9:24ev). Veel mensen in het OT gingen verloren. Zo zal het ook met ons gaan als we ons niet inspannen. Met Jezus kunnen we alle verleidingen en beproevingen aan (10:1-13). We zijn immers één met Jezus (10:14ev). Paulus vraagt allen hem na te volgen (11:1). Het nieuwe leven is in de gemeenteleden doordat het leven (bloed) van Jezus in hen is, waarvan het Avondmaal getuigt. Met Hem zijn we gestorven aan ons vlees! (11:26-28). Daarom zal liefde beheersend zijn in de gemeente. Dat werkt Paulus vervolgens uit naar allerlei kanten (12; 13; 14; 16:14,22).

Conclusie.

In de eerste brief aan de Korintiërs verkondigt Paulus als evangelie, dat Jezus in ons is. Dat bewerkt verzoening. Niets dwingt ons hier aan verzoening via schuldbetaling te denken.

14.2 - 2 Korintiërs.

De betrouwbaarheid van Paulus en zijn evangelie staan op het spel. Daarom gaat het veel over oprechtheid en zuiverheid (1:12-14; 2:17; 4:2; 5:12-15; 6:3,6,14). Dat moet apostelen en alle gelovigen kenmerken. Dan zal God in ons midden zijn en blijven (6:16-18). *Gods* luister wordt dan door Jezus *onze* luister en dan groeien betrouwbaarheid en liefde (3:18; 4:6,7).

¹ Gods luister is zijn genade en waarheid of zijn liefde en trouw. Net als in Jezus, volgens Johannes 1:14.

² Zie voor 'duur gekocht zijn', 'kopen', 'inspanning betalen' en 'losprijs' par. 10.2.

God doet ons zegevieren 'in Christus' (2:14). Gelovigen verspreiden de geur van Jezus door hun manier van leven en praten³. De mensen die het ruiken moeten reageren (2:15,16). Paulus wijst er op hoe de Korintiërs diepgaand veranderd zijn door het evangelie. Zij zijn levende brieven van Jezus (3:3)! Dit kun je alleen begrijpen als je weet dat christenen één zijn met Jezus en leven voor God, zoals Hij.

Het evangelie werkt krachtig, levensveranderend. Het werk van Paulus draait volgens hem om de bediening '*van de Geest*', '*van de gerechtigheid*', '*van Gods luister*' (3:8,9,10). Deze typering wijzen op het centrale in het evangelie en zijn mogelijk zelfs als synoniem te zien en geven in ieder geval aan waar het in de '*bediening van de verzoening*' om gaat (5:18)!

'De letter doodt, maar de Geest maakt levend' – 2 Korintiërs 2:14-3:18.

Van de 'geschreven wet' van Mozes wordt gezegd: '*De letter doodt*' en '*bracht de dood*' (3:6,7). In 3:9 staat dat die wet '*tot veroordeling leidt*'. Dat alles klinkt negatief. Toch heeft het oude verbond een zekere heerlijkheid. En de wet wordt in het hele OT aangeprezen en bezongen omdat daardoor het leven in Israël tot bloei kon komen. De wet wees de weg ten leven (bv Psalm 1 en 119). Wat bedoelt Paulus dan met zijn negatieve typering?

Bedoelt Paulus hier, dat de wet zonder geloof voor mensen onmogelijk is (Romeinen 7:14ev) en tot veroordeling leidt? Het is niet helemaal helder.

Een verklaring die zeker te overwegen is, vond ik bij Van Bruggen⁴: Paulus schrijft hier vanuit de optiek van de lezers. Dat zijn heidenchristenen en van hen uit gezien bracht de wet veroordeling (3:9). Voor hen is de wet 'dodelijk' geweest. Wie geen Jood was en niet onder de wet leefde, hoorde immers niet bij de God van hemel en aarde.

De Korintiërs kijken misschien wat negatief naar het OV, omdat het veroordeling voor hen bracht. Paulus benadrukt dan dat het OV toch wel luister en glorie had. Dat straalde zelfs symbolisch af van Mozes' gezicht! Maar door ongeloof kon die heerlijkheid niet doorwerken in Israël. De wet bracht ook de meeste Joden de dood. De nieuwe fase in het werk van God heeft echter meer glorie: de Geest van God komt nu in ons wonen en wij worden veranderd van glorie tot glorie en gaan al meer op God lijken (3:17-18). Dat is nu realiteit en ook voor niet-Joden beschikbaar!

Paulus beschouwt de 'letter' (het leven met de wet) dus niet als slecht. Maar de tijd dat Gods wet buitensloot en veroordeelde is voorbij. Nu is de verzoening met God voor iedereen beschikbaar. Ieder mens mag via Jezus in Gods heerlijkheid gaan delen.

De 'letter' (de wet) vroeg om de besnijdenis van het lichaam als een aansporing tot en belofte van de besnijdenis van het hart. De Geest belooft nu sinds Pinksteren via het geloof in Jezus aan Joden en heidenen die innerlijke besnijdenis. De wet is daarom oud en versleten te noemen (Rom. 7:6) in vergelijking met deze nieuwe tijd. De oude weg naar die innerlijke zegen is vervangen door een nieuwe en betere.

De sluier over de wet (3:14).

Met het beeld van de sluier geeft Mozes het meerdere van het NV aan. Van Bruggen zegt daarover het volgende:

³ Parallele beelden zijn het zout en licht voor de wereld (in bv Mat 5:13-16).

⁴ J. van Bruggen, *Paulus* (CNT) p. 236-238. Zijn uitleg op deze tekst heb ervaar ik als een eyeopener. Bij andere uitleggers blijft de vraag: is de wet van Mozes dan niet geestelijk? Leert Paulus zelf niet dat je ook in het OV door geloof en dus geestelijk moet leven? De ware besnijdenis was ook toen die van het hart (Romeinen 2:28,29; Deuteronomium 10:16). Gods Geest grifte in het OT de wet in de stenen tafelen, maar wilde dat ook toen in de harten van gelovigen doen. De tegenstelling in 3:6 is dus niet, zoals vaak gedacht wordt, tussen 'de letter van de wet' en 'de geest van de wet'. Van Bruggen geeft m.i. een bevredigender uitweg.

“Joden lezen de thora: dat is hun glorie. Ze beroemen zich daarop tegenover de heidenen. En het is ook een groot geschenk! Maar ze beseffen niet dat die thora een sluier is die hangt voor de afstraling van de Glorie van God. Het volk kreeg bij de Sinai de Almachtige niet persoonlijk te zien. Mozes wel. Maar reeds de glans van de Heerlijkheid die dan achterbleef op zijn gezicht, was te fel voor de Israëlieten. Mozes moest een sluier gaan dragen nadat hij met de HEER had gesproken. Zo kijkt Israël in de wet tegen tegen de sluier van de heerlijkheid aan”. De wet omschrijft de heerlijkheid van God (zijn genade, liefde en trouw), maar de wet geeft eigenlijk maar een glimp ervan in vergelijking met de werkelijkheid zelf. God omhulde “zijn glorie met een sluier van papier en letters. Wie naar Mozes 'kijkt', al lezend, 'kijkt' tegen die sluier aan. Wie echter naar Christus 'kijkt', ziet die sluier weggenomen: Jezus straalt de glorie van God uit op een wijze dat wij er naar kunnen kijken”. In Christus Jezus is het Woord vlees geworden. We zien Jezus en in Hem de verschijning van Gods liefde, trouw en barmhartigheid, oftewel Gods heerlijkheid (Johannes 1:14,17,18). In Jezus kwam God nabij. De hemelse heerlijkheid kan nu zelf ons karakter gaan stempelen “Zó is nu de sluier weggenomen. Door de Geest hebben wij gemeenschap met Christus en met God. ... is Paulus geen dienaar meer van de sluier, maar van de Verschijning” (aldus J. van Bruggen, *Paulus*, p. 237).

Mozes verborg de schittering van zijn gelaat achter een doek. Het was te fel. Tegelijk staat er ook, dat de glans steeds weer verdween en zwakker werd (3:7). Toch bleef Mozes ook dan die sluier dragen (3:13). Wilde Mozes daarmee zeggen: ‘Mensen, staar je niet blind op deze uiterlijke, symbolische glans. Dit is slechts een uiterlijke weerspiegeling. Richt je aandacht op God zelf. Het gaat om Hem. Jullie moeten Hem gaan weerspiegelen en zijn beeld gaan vertonen. Dat is veel meer dan deze uiterlijke glans’. Om dat werkelijk weerspiegelen van Gods karakter ging het in de wet. Dat werd volkomen weerspiegelt in Jezus. Hij was vol van goedheid en waarheid, liefde en trouw (Johannes 1:14). Die ware heerlijkheid komt nu ook via de Geest van Jezus in ons, waardoor we de geur van Jezus verspreiden en Gods glorie of heerlijkheid vertonen in onze wereld.

Hoe het nieuwe leven zichtbaar wordt.

Vaak wordt in allerlei druk en moeite het hemelse leven (liefde en trouw) extra zichtbaar. Via beproevingen of als het aards bestaan vervalst, groeit het echte leven (4:10-5:8). We zullen beoordeeld worden op het punt of we dit echte leven hebben (5:9,10). Vandaar de oproep: Laat u met God verzoenen door Jezus, die je leven afstemt op God. Het bekende gedeelte over verzoening, **2 Korintiërs 5:11-21**, bespraken we al uitgebreid in paragraaf 12.6. Volgens dat gedeelte ontstaat verzoening als we ons door Jezus eensgezind met God laten maken. Zo verzoent God *ons* met zichzelf.

In het vervolg lezen we aansporingen om als nieuwe schepselen heilig te leven (5:17; 6:1; 7:1). Paulus reageert verder op opmerkingen van de Korintiërs en schrijft over een collecte. Hij roept op om te blijven bij de oprechte en zuivere toewijding aan Christus (11:2,3). De Korintiërs moeten zich niet vergissen: Paulus en de apostelen lijken zwak, net als Christus, maar ze leven ook net als Jezus door Gods kracht. *Beproof uzelf of Christus net zo in u is*. Dat is zo, als je *het kwade weerstaat en trouw bent aan God* (13:3-8).

Paulus sluit af met de oproep om echt te leven met God – *dan zal God met u zijn* (13:11).

Conclusie.

In 2 Korintiërs verkondigt Paulus, dat het om eenwording met God gaat – om innerlijke afstemming op Gods wil. Alleen door eensgezindheid kunnen God en mensen weer ‘door één deur’. Daar draait het bij verzoening om.